

Zpráva z potáborového setkání

Pec pod Sněžkou 2015

13. – 17. 11. 2015

Doprovod:

Řidič a vedoucí výpravy – Marcela Vondřejcová

Odborný doprovod přes výchovu – Iva Šulcová

Účastníci:

Brožová Amélie – nová nadšenkyně trempinismu

Singer Jan – zakladatel magie trempu v Čechách

Šochmanová Zuzana – zkušená vandrovnice a šerpistka

Váša Damián – rapující trempista po horách

Pátek 13. 11., 16,00 hodin

Odjezd od Školy Jaroslava Ježka proběhl s malými komplikacemi, čekalo se na odborný doprovod přes výchovu, rapujícího trempistu a samozřejmě řidiče. V 16,30 jsme konečně vyrazili. Auto (Čenda) dunělo nejen současnou českou a zahraniční hudební tvorbou, ale i skvělou náladou.

Cesta poněkud zdlouhavá, přímo přes překážky, zúžení, havárie, objížďky a bez toaletní zastávky, trvala 4,5 hodiny. Příjezd s mírným zpožděním cca 2 hodiny. Samozřejmě jsme bloudili po Peci a hledali penzion Květa. Dojeli jsme až k lanovce vedoucí přímo na Sněžku, kde již zoufalá řidička volala SOS do penzionu. Nakonec jsme cestu našli.

Po bouřlivém přivítání ostatních účastníků, jsme obdrželi tolik vytouženou večeři. Jako správní trempi jsme si mohli opéci buřta nad ohněm, jenže jsme byli tak vyhládlí a vyčerpaní, že jsme nepohrdli krkonošským kuřetem a rýží.

Sobota 14. 11.

Sobotní den přinesl několik milých překvapení. Za prvé: začalo sněžit. A to tak, že hustě. Za druhé: při dopoledním prozkoumávání okolí jsme se od domorodců dozvěděli, že večer má projíždět na svém bílém koni svatý Martin. Účast povolena pouze s lampióny. Akce stíhá reakci. Změna plánů vyhrazena! Vrátili jsme se do chaty a jali se vyrábět lampióny do průvodu.

A takhle to dopadlo...

Stihli jsme to tak tak, ještě umělé svíčky a máme hotovo.

Po příchodu na místo určení, jsme, myslím, ostatním příchozivším domorodcům zvedli jak náladu, tak i účast této kratochvíle.

A ejhle! Znenadání se pod kopcem vynořil bílý kůň a na něm ztepilý svatý Martin.

No, není bílý kůň jako bílý kůň a ztepilý svatý Martin jako Martin. Z bílého koně se vyklubal pískově zbarvený valach a z Martina? Tak akorát svatá Martina..

Ale co, srandy jsme si užili dost, po náročném výstupu na Jelení louky jsme dostali občerstvení v podobě podomácku upečených buchet, sušenek, čaje a svařáku.

Neděle 15. 11. 2015

Velmi hnusné počasí nás přivítalo dnešního dne. A prší! A prší! Přehodnotili jsme program, což ocenil především náš zakladatel magie trempu v Čechách, Honzík. Dopoledne jsme vyráběli magické bomby do koupele. Hodně oleje, hodně kypřícího prášku do pečiva, sem tam nějaká esence, koření, čaj a bomba je na světě.

Rybičky, sněhulácci, srdíčka a kytičky pro naše drahé mamičky.

Odpoledne nás opět políbila múza a my se pustili do dalšího tvoření... Malování na textil. V létě jsme malovali trička, teď malujeme tašky, aby naše maminky měli v čem nosit nákup.

Večer jsme si dali rychlý AZ kvíz a šli na kutě.

Pondělí 16. 11. 2015

Dnes se počasí umoudřilo, vysvitlo sluníčko a my se vydali na vysokohorskou túru okolo Pece. Po nedělním psychickém vyčerpání z tvoření jsme potřebovali udolat i svaly. Cesta okolo Pece byla naplánována na 4 km dopolední procházku, aby i ti nejmenší vše zvládli.

První zdržení proběhlo hned v Peci, kde jsme objevili překrásné dětské hřiště. Druhé zdržení proběhlo v údolí u Zeleného potoka, kde byla špatně přístupná cesta a náš kolega se zlomenou nohou a na vozíku, musel celou cestu jít o berlich a my táhli vozík.

Takže:

Cestou po dech beroucí (doslova a do písmene) procházce, kterou jsme zkrátili na 2 km, jsme se stavili v nejmenovaném restauračním zařízení, abychom doplnili pitný režim... Vskutku vyčerpávající.

Po poledním klidu se děti připravovaly na tolik očekávanou soutěž „CHATA KVĚTA HLEDÁ SUPERSTAR“.

Je vidět, že naše děti mají skvělou průpravu...

Damián jako rapující trempista napodobuje Barracudu s písní „Šéfuju“

Honzik coby zakladatel magie trempu napodobuje „Skákal pes přes oves“

Amálka coby nová nadšenkyně trempinismu a Zuzka coby zkušená vandrovnice a šerpistka předvedly nadlidský výkon v podání švédské skupiny ABBA s písní „Mamma Mia“.

Damiánek doslova a do písmene jen zíral...

...všichni se umístili...

Honzík získal za nadšení a elán z lidové písně 2. místo a Damián společně s Amálkou a Zuzkou 3. místo.

Následovala sladká odměna od pana kuchaře v podobě palačinek s ovocem a šlehačkou. Večer jsme protřsali a unavení, ale šťastní jsme ulehli ke spánku.

V úterý ráno po snídani jsme se rozloučili s osazenstvem, proběhly poslední polibky, výměna emailů, telefonních čísel a hurá ku Praze!!!

PS: Damiánek se nám zamiloval....

